

РЕШЕНИЕ

№ 5295

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

при участието на секретаря МАДЛЕН М. ВЪЛКОВА
като разглежда докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА
Административно наказателно дело № 20231110205565 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Б. Б., ЕГН: *****, срещу ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 6772255, с който на жалбоподателя, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложена "Глоба" в размер на 50. 00 лв. /петдесет лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Според жалбоподателя обжалваният електронен фиш (ЕФ) е незаконосъобразен, поради което се иска същият да бъде отменен. В подкрепа на твърдението за незаконосъобразност се сочи, че от съдържанието на ЕФ не става ясно кое е санкционираното лице и в какво качество е санкционирано – дали жалбоподателят е санкциониран в лично качество или като законен представител на търговското дружество, което е собственик на автомобила, тъй като и физическото лице и юридическото лице фигурират в съдържанието на ЕФ. Твърди се, че конкретният ЕФ не е връчван на жалбоподателя и по този начин е било ограничено правото му на защита. Изразява се становище за това, че в случая е изтекъл давностен дрок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, а именно една година от извършване на нарушението или три месеца от откриване на нарушителя. Във връзка с преценката за изтекъл давностен срок се твърди, че липсва дата на издаване на ЕФ, което е съществен пропуск в съдържанието на ЕФ. Като недостатък със съществено значение се сочи и липсата на указания относно възможността за обжалване на ЕФ, което затруднява правото на защита. Поддържа се също, че при липсата на надлежно връчване на ЕФ, жалбоподателят се е оказал лишен от

възможността да подаде декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДВП и да посочи кое е лицето, управлявало автомобила. Поддържа се, че в ЕФ липсва описание на нарушението, като не е ясно посочено кое е лицето, управлявало автомобила. Освен това никъде в ЕФ не е посочено какъв е бил режимът на работа на конкретното техническо средство и взета ли е била предвид възможната грешка при измерване на скоростта.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява, но писмено информира съда, че поддържа жалбата по изложените съображения и поддържа направените искания. Претендира присъждане на разноски.

Въззиваемата страна – ОПП-СДВР, редовно призована, не изпраща представител, но депозира писмени бележки, в които е изразено становище за неоснователност на жалбата и е направено искане същата да бъде оставена без уважение. Изложени са съображения, поради които въззиваемата страна счита доводите на жалбоподателя за неоснователни.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.12.2022 г. в 22.35 часа жалбоподателят В. Б. Б., ЕГН: ***** е управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ГЛС 63 АМГ“, с рег. № СВ 8878 СА, в гр. София, по бул. „Черни връх“, до № 9, с посока на движение от бул. „Свети Наум“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“. На посочения път е било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение от 50 км/ч, което ограничение произтича от закона, тъй като става въпрос за населено място и липсват пътни знаци, които да предвиждат отклонение от правилото. При ограничение на скоростта до 50 км/ч, на горепосоченото място автомобилът е засечен да се движи със скорост от 67 км/ч., т. е. превишаването на скоростта е със 17 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство АТСС CORDON M2 с № MD1192 – мобилна система за видеонаблюдение, след приспаднат толеранс от 3%. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш Серия К № 6772255, с който на жалбоподателя, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, вр. ал. 1 от ЗДВП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лева.

Описаната фактическа обстановка е изводима при анализа и съпоставката на следните събрани по делото писмени доказателства:

ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 6772255 /л. 15/; снимков материал /л. 18-19/; справка относно собственост на автомобил с рег. № СВ 8878 СА /л. 20/; заповед № 8121з-931 от 30.08.2016 г. /л. 21/; протокол от проверка № 05-СГ-ИСИС от 15.03.2022 г. /л. 22/; справка за вписан тип средство за измерване; решение за одобрение на уред за измерване /л. 24-25/; справка фишове /л. 26/; справка-картон на водача /л. 27-28/; ежедневна форма на отчет от 14.12.2022 г. на автопатрул със служебен автомобил с рег. № СВ8700СХ; протокол от 14.12.2022 г. за използване на автоматизирано техническо

средство вид СПУКС – CORDON M2 № MD1192 /л. 30/.

Гореописаната фактическа обстановка съдът изведе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, които кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват обективната фактическа обстановка. Приобщените доказателствени източници съдържат непротиворечива информация, въз основа на която се формира извода за гореописаните факти, с оглед на което и при липсата на спор относно тяхната достоверност, в случая не се налага извършването на обстоен анализ на доказателствата по делото съобразно чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК, която норма се прилага в настоящото производство съгласно чл. 84 ЗАНН.

При установената въз основа на доказателствата фактическа обстановка, съдът приема, че от правна страна се установява следното:

Жалбата, по повод на която е образувано настоящото производство е *процесуално допустима*, тъй като е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от легитимирано лице и в законоустановения за това срок.

Разгледана по същество, жалбата е *неоснователна*, поради което атакуваният с нея *електронен фиш следва да бъде потвърден*.

При издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на последния и нарушаващи правото на защита на жалбоподателя.

Легалната дефиниция на понятието "*електронен фиш*" се съдържа в § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, съгласно която електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Към датата на изготвяне на снимковия материал е известен автомобилът и нарушителят - собственикът на автомобила. По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство,

което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В този смисъл не се споделя твърдението в касационната жалба, че ЕФ е издаден в нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ *не се изписва името на издателя му и негов подпис*, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш.

Конкретният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ☐ заплащане. В случая, разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Въпреки, че нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им.

Ето защо *сроковете по чл. 34 ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими*. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито

едното, нито другото. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма. В този смисъл е константната съдебна практика на касационната съдебна инстанция – виж. например Решение № 4744 от 13.07.2023 г. по КАНД № 3934/2023 г. на Административен съд София-град. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП съдебното производство пред настоящата съдебна инстанция е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено, тъкмо обратно – то е ефективно упражнено от неговия носител с подадената въззивна жалба, станала повод за образуване на настоящото съдебно производство. Този извод на настоящия съдебен състав е съобразен и с практиката на касационната съдебна инстанция по сходни случаи – виж. например решение от 25.07.2023 г. по КАНД № 4575/2023 г. на Административен съд София-град.

Ето защо доводите на жалбоподателя, свързани с твърдяна липса на съществени реквизити (дата, издател, указания за обжалване) в съдържанието на обжалвания ЕФ, представляваща съществено процесуално нарушение, както и за приложимост на сроковете по чл. 34 от ЗАНН са неоснователни.

Следва да се отбележи и това, че словесното описание на нарушението в електронния фиш е достатъчно ясно, не съдържа противоречия и съответства на дадената от наказващия орган правна квалификация. Не се споделя твърдението на жалбоподателя, че в случая не става ясно кое е санкционираното лице, тъй като от съдържанието на ЕФ е видно, че санкциониран е именно В. Б. Б., който е законен представител на дружеството-собственик на процесното МПС „ВЕС ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД.

Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, Когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на МПС. Ето защо в случая законосъобразно е ангажирана именно отговорността на жалбоподателя В. Б., за когото от доказателствата по делото става ясно, че е законен представител на търговското дружество „ВЕС ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД. Именно по тази причина и в съдържанието на ЕФ фигурират фирмата и ЕИК на дружеството, но това съвсем не означава, че е налице неяснота относно санкционираното лице. Не се споделя твърдението на жалбоподателя, че се е оказал лишен от възможността да подаде декларация до административнонаказващия орган, в която да посочи кое е лицето, управлявало процесното МПС. Самият жалбоподател твърди, че не може да докаже подобно твърдение, а и не навежда такова, въпреки че разполага с тази възможност и пред настоящата съдебна инстанция. Ето защо в случая е било въпрос на преценка от страна на жалбоподателя да се въздържа от

подаване на посочената декларация и не става дума за ситуация, при която да е бил лишен от тази възможност. Във връзка с довода за липса на връчване на ЕФ следва да се отбележи единствено, че самият факт на подаване на настоящата жалба опровергава това твърдение. Липсата на яснота относно точната дата на връчване на ЕФ не е основание, за да се приеме, че жалбоподателят е лишен от правото на защита срещу ЕФ, а би имало значение единствено при преценка относно срочност на жалбата, респ. процесуална допустимост, които въпроси в конкретния случай са получили положителен отговор от настоящия съдебен състав.

От събраните доказателства се установява по несъмнен начин, че на 14.12.2022 г. в 22.35 ч. жалбоподателят В. Б. Б. е управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ГЛС 63 АМГ“, с рег. № СВ 8878 СА, в гр. София, по бул. „Черни връх“ до номер 9, с посока на движение от бул. „Свети Наум“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, като превишил максимално допустимата скорост от 50 км/ч със 17 км/ч, тъй като се движил със скорост от 67 км/ч., която скорост е измерена при приспаднат толеранс от 3 %. Установява се също, че лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ГЛС 63 АМГ“, с рег. № СВ 8878 СА е собственост на дружеството „ВЕС ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД, ЕИК:201898710.

В случая превишението на скоростта е заснето с техническо средство, което записва и номера на автомобила, в съответствие разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т. е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното.

По делото е налично съпроводително писмо от страна на ответника, с което е изпратена преписката в съда и в което са посочени участъка от пътя с описание на мястото, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговият вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

От събраните доказателства става ясно, че в случая се касае до мобилно техническо средство, като има пълна информация относно ползването на техническото средство на 14.12.2022 г. за извършване на видеоконтрол на скоростта на МПС, преминаващи в гр. София, по бул. „Черни връх“ до номер 9, с посока на движение от бул. „Свети Наум“ към бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“. От наличната доказателствена съвкупност става ясно, че посоченото мобилно техническо средство е преминало съответните периодични проверки и към датата на установяване на процесното нарушение средството за измерване на скоростта е било технически изправно и годно да служи за установяване на скоростта на движение на МПС.

Видно от съдържанието на ЕФ е, че глобата която е наложена е в размер на **50.00 лева**, което означава, че наложеното административно наказание се равнява на размера, определен от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, съгласно която водач, който превиши разрешената максимална в населено място, се наказва за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв., поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

При извод за неоснователност на жалбата, жалбоподателят няма право на разноски и такива не следва да му се присъждат.

Въззиваемата страна има право на разноски, за присъждане на каквито е направено своевременно искане. Ето защо на основание чл. 63д от ЗАНН, вр. чл. 143, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78 ал. 3 от ГПК, в полза на въззиваемата страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно в размер на сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, съобразно фактическата и правна сложност на делото и обстоятелството, че юрисконсултът не се е явил в откритото съдебно заседание, а единствено е депозирал в писмен вид становището си по делото. За заплащането на тази сума следва да бъде осъден жалбоподателят, който с поведението си е станал повод за това въззиваемата страна да направи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 6772255, с който на В. Б. Б., ЕГН: *****, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложена "Глоба" в размер на 50. 00 лв. /петдесет лева/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, извършено на 14.12.2022 г. като **ПРАВИЛЕН** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН**.

ОСЪЖДА В. Б. Б., ЕГН: *****, на основание чл. 63д от ЗАНН, вр. чл. 143, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78 ал. 3 от ГПК, да заплати на СДВР сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - София град, в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____